

TIP NA VÝŠLAP

Zdiby – Dolní Chabry – Drahaňská rokle – Brnky – Zdiby (11 km)

Kdo chodí – zná. Kdo zná – třeba už tudy nechodí. A někdo třeba ani nezná. Pojďte se tedy se mnou projít.

Dnes to bude romantické, chvilku i dobrodružné. Vyhneme se silnicím a půjdeme přírodními parky. Projdeme se lesem podél potoka a kolem řeky. Alespoň část cesty.

Od veltěžské školy se vydáme okolo školky ulicí Na Lada. Půjdeme do mírného kopečku, pak zabočíme doleva, napojíme se na zelenou turistickou značku a ještě trochu prudším stoupáním se dostaneme až na Zlatý kopec. Chaberská komunikace nás vede okolo polí, moderní zástavba napravo již zcela zakrývá původní rekreační osadu. Míneje větrolam a uježděná a často i blátivá cesta odtud klesá dolů k Chabrům. Projdeme se jen po okraji této obce ulicí Pod Zámečkem a v ostré pravotočivé zatáčce, když budeme mít štěstí, zahlédneme hlavy koní vykukující ze svých stájí. Hned opodál se tyčí dva červené autobusy a budova firmy Toman, je-

již zásluhou ve Zdibech šlapeme po nově dlážděných chodnících. Poklidnou atmosféru této lokality podtrhuje hřbitov napravo. To už se naše kroky stáčí ke konečnému autobusu č. 162, kde nás směrovka informuje, že zpět do Přemýšlení to jsou dva kilometry. Nás zelená značka směřuje do Drahaňského údolí a později mizí k nahoru k Čimicím. Procházíme kolem čistírny odpadních vod, kde na hladině přilehlé nádrže nejspíš spatříme hejno divokých kachen. Opouštíme širokou asfaltku a kráčíme užší cestou vstříc pří-

rodnímu parku Drahaň - Troja, kterou lemují kontury stoletých ořezaných vrůb. Před námi se objevil Drahaňský mlýn, který pochází z roku 1343 a je dominantní stavbou celého údolí, tvořícího sever-

ní hranici Prahy. To už se k nám přidala žlutá turistická značka a vede nás cestou podél potoka, jehož z obou stran lemují domky a chatičky, které nenarušují zdejší klid a přírodu. Projdeme okolo dřevěného altánku a zjišťujeme, že další část rokle je

divočejší. Cesta se zúžila do pěšinky, která vede přes četné kořeny stromů nahoru a dolů, listů nám šustí pod nohama, někde musíme dát pozor na bláto a potok zurčí hned vedle nás. Na procházku s kočárkem či na kolo s dětmi tento úsek rozhodně není vhodný. Posléze se však pěšinka zase rozšiřuje a dovede nás až k řece. Lze stěží uvěřit, že většina svahů, zvláště těch jižních, tu dříve sloužila jako pastvina, a to až do začátku 1. světové války. Na dně údolí se rozkládaly louky, které byly pravidelně kosené. Dnes jsou zarostlé rákosem.

U rozcestníku u Vltavy máme za sebou necelých šest kilometrů, dáváme se doprava a ocitáme se v přírodním parku Dolní Povltaví. Jeho součástí jsou také chráněná území Větrušická rokle a Máslovická stráň.

Do Klecánek to máme dva kilometry, ale my ujdeme po kamením dlážděném náplavce stěží polovinu. Nejspíš budeme mít štěstí a u tůně po pravé straně zahlédneme rybáře. Ti ostatně rádi chytají

i hned naproti na Vltavě. Asfaltovou silnicí posléze odbočíme do kopce vzhůru na Brnky. Roztockou ulicí se tudy krouťte úzká silnička až k bývalému hostinci U Kouřilů, z něhož dnes zbyly pouze obvodové zdi. Za zatáčkou doleva se nám odkrývá pohled na zámek Brnky, který je dnes v dezolátním stavu. Tato původně tvrz byla v roce 1652 přestavěna na zámek a další stavební úpravy zaznamenala ve 2. čtvrtině 19. století.

A nás čeká mírné stoupání, kousek cesty chatářskou kolonií a výhled na novostavby a bytové řadové domky, které v posledních několika letech zcela změnili ráz krajiny zde pod Zlatým kopcem.

Cesta zpátky ke škole je možná dvěma směry – buď to vzít silnicí k Přemýšlenskému rybníku anebo okolo Zlatého kopce a opět ulicí Na Lada dojet do cíle. Zvolila jsem druhou možnost, protože je klidnější. A řeknu vám, docela jsem si dnes šlápla.

EM

